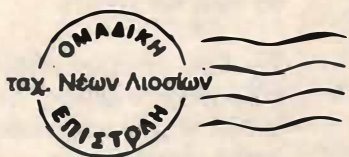

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Εφημερίδα του συλλόγου Μορφοβουνιωτών
Χρόνος 1992 Αρ. φύλλου 24
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Διμ. έκδοση
Διεύθυνση Αγ. Αναστασίας 5 Περισσός

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ '92

Με επιτυχία έγιναν και φέτος τον Αύγουστο οι γιορταστικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό μας, που είχε γεμίσει από κόσμο τις μέρες εκείνες. Οι εκδηλώσεις που ήταν τετραήμερες άρχισαν την Κυριακή 9 Αυγούστου με την τιμητική εκδήλωση για το Νικόλαο Πλαστήρα και τα 70 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Η εκδήλωση κρίθηκε τελικά ως πετυχημένη. Θα μπορούσε να είναι καλύτερη αν η διοργάνωση της δεν ήταν μονόπλευρη από κάποιον φορέα και συγκεκριμένα από την Ένωση Αγραφιιώτικων χωριών.

Τυπικά βέβαια και σύμφωνα με τις διαφημιστικές αφίσσες στη διοργάνωση συμμετείχε και ο Σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών. Στην πραγματικότητα όμως ο Σύλλογος βρέθηκε την τελευταία στιγμή μπροστά σε προκατασκευασμένο και προκαθορισμένο Πρόγραμμα για το οποίο ούτε καν είχε ενημερωθεί. Είναι βέβαιο ότι αν γινόταν έστω και η ενημέρωση για τον καταρτισμό του προγράμματος, θα είχαν αποφευχθεί κάποια λάθη και κάποιες παραλείψεις που έκαναν κακή εντύπωση.

Η προσπάθεια μονοπώλησης μιας συλλογικής εκδήλωσης από μια πλευρά για οποιαδήποτε σκοπιμότητα, έχει πάντα τον κίνδυνο του λάθους. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν εκπρόσωποι της εκκλησίας με επικεφαλής το μητροπολίτη Κλέοπα, των στρατιωτικών αρχών, της Νομαρχίας, βουλευτές, πολιτευτές, κοινοτάρχες και πλήθος κόσμου απ' το χωριό μας και από άλλες κοινότητες. Οι παραπάνω απεύθυναν χαιρετισμό στη συγκέντρωση που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο μετά την επιμνημόσυνη δέηση που έγινε μπροστά στο άγαλμα του Πλαστήρα στην πλατεία του χωριού. Υστερα διαβάστηκαν διάφορα μηνύματα και εκφωνήθηκαν λόγοι από τον Ευριπίδη Καφαντάρη που ήταν και ο κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης, και από το Στέλιο Παπαθεμελή, βουλευτή και πρώην υπουργό.

Στο τέλος οι καλεσμένοι επισκέφθηκαν τον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του λαογραφικού και ιστορικού μουσείου που στεγάζεται στο Πνευματικό Κέντρο. Στην έξοδο προσφέρθηκαν γλυκά, τσίπουρο και νόστιμες πίτες που έφτιαξαν με μεράκι γυναίκες του χωριού μας. Η προσφορά τους είναι πραγματικά αξέπαινη. Το μεσημέρι δόθηκε γεύμα στο εξοχικό κέντρο. Η εκδήλωση συνεχίστηκε το βράδυ της ίδιας μέρας με δημοτική μουσική και αξιόλογα χορευτικά συγκροτήματα της περιοχής, που έκαναν εξαιρετική εντύπωση. Την Πέμπτη 13 Αυγούστου έγινε με επιτυχία η βραδιά δημοτικού τραγουδιού. Ένα μπράβο ανήκει και σ' αυτούς που πήραν μέρος, άντρες και γυναίκες.

Την Παρασκευή 14 Αυγούστου ήταν το πανηγύρι, που έγινε νομίζω ομαλά και ικανοποιητικά για όλους. Ο κόσμος γλέντησε, και ξεφάντωσε ήσυχα και ωραία χωρίς πατραγόυδα. Οι εκδηλώσεις έκλεισαν το Σάββατο 15 Αυγούστου με τη θεατρική παράσταση "ευτυχώς τρελλάθηκα" από το περιφερειακό θέατρο Καρδίτσας. Η συμμετοχή του κόσμου όπως και τις άλλες μέρες ήταν μεγάλη.

Το κύριο βάρος για τον προγραμματισμό

και τη διοργάνωση των εκδηλώσεων είχε βέβαια, όπως πάντα ο Σύλλογος. Αλλά μεγάλη ήταν και η προσφορά της κοινότητας. Αξίζει πραγματικά έπαινος σε όλους όσους πήραν ενεργό μέρος στην πραγματοποίηση αυτών των εκδηλώσεων. Πρέπει όμως εδώ να πούμε ότι ορισμένα μόνο άτομα δούλεψαν πραγματικά για τις εκδηλώσεις. Και δυστυχώς κάποια μέλη των Διοικητικών συμβουλίων του Συλλόγου έλαμψαν με την απουσία τους όλες τις μέρες των εκδηλώσεων. Το ίδιο βέβαια και κάποια μέλη του κοινοτικού συμβουλίου. Οι εκδηλώσεις διοργανώνονται βέβαια με την κοινότητα, αλλά ο Σύλλογος δεν είναι κάτι αόριστο και απρόσωπο. Παρά είναι τα πρόσωπα που τον απαρτίζουν. Γι' αυτό ο καθένας που είναι σε συμβούλιο του συλλόγου, θα πρέπει να αναλαμβάνει τις ευθύνες του και να συμμετέχει στις διαδικασίες και στην υλοποίηση των αποφάσεων και των προγραμμάτων. Διαφορετικά είναι σαν να μοιραϊδεύει και ειρωνεύεται τους άλλους που δουλεύουν με φιλότιμο για να γίνει κάτι καλό, όχι για τον εαυτό τους αλλά για το σύνολο, για το χωριό. Βέβαια ακούστηκαν και πάλι κάποιοι πικρόχολοι ψίθυροι, ότι τάχα οι ίδιοι και οι ίδιοι εμφανίζονται ή ότι ορισμένοι κάποιας ηλικίας τι θέλουν τώρα και επιμένουν να τραγουδούν και να χορεύουν ή και να ασχολούνται ακόμα με τα του Συλλόγου... Συγχαρητήρια ανήκουν σε όλους αυτούς που συνεχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με τον ένα ή άλλο τρόπο, όταν μάλιστα ξέρουμε ότι το κάνουν, γιατί δεν προσφέρονται και δεν προθυμοποιούνται να αναλάβουν άλλοι τις οποιεσδήποτε ευθύνες. Ας ανασκουμπωθούν πρώτα αυτοί που μόνο σχολιάζουν, και θα παρεμπίσουν οι άλλοι με μεγάλη προθυμία και ανακούφιση. Αξίζει επίσης να αναφέρουμε την αυθόρμητη και φιλότιμη συμμετοχή κάποιων στις διάφορες εργασίες, χωρίς να έχουν καμιά σχέση με τη διοίκηση του Συλλόγου. Μάλιστα κάποιοι ξενομερίτες γαμπροί του χωριού μας είναι περισσότερο πρόθυμοι και δραστήριοι από πολλούς χωριανούς μας και το έδειξαν και τις μέρες των εκδηλώσεων. Είναι προς τιμή τους. Πάντως οι εκδηλώσεις στο σύνολό τους πραγματοποιήθηκαν με αρκετή επιτυχία, παρά τις επιμέρους παραλείψεις και αδυναμίες που είναι φυσικό να υπάρχουν. Το χωριό απόκτησε τη ζωντάνια και τη ζεστασιά που παίρνει κάθε φορά τον Αύγουστο, καθώς οι χωριανοί ανταμώνουν σχεδόν όλοι, θυμούνται τα παλιά, απολαμβάνουν τη δροσιά του και χαίρονται τη γιορταστική ατμόσφαιρα των ημερών.

Μακάρι αυτό να γίνεται περισσότερες φορές το χρόνο.

ΑΠ. Κ.

Προσφορά

Ο Φίλος του χωριού μας Γιαννουτάκης Ηλίας που μένει στο Βόλο και βρέθηκε με την οικογένειά του τη βραδιά του Δημοτικού τραγουδιού στο χωριό, ενθουσιασμένος απ' την εκδήλωση, πρόσφερε πέντε χιλιάδες για ενίσχυση του Συλλόγου. Ο Σύλλογος τον ευχαριστεί.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Στις 14 Ιουνίου έγινε μια καλή συνάντηση αρκετών Βουνεσιωτών στην καταπράσινη τοποθεσία Μόλα της Πάρνηθας. Εκεί από νωρίς το πρωί μαζευτήκαμε γύρω στα εκατό άτομα και πιάσαμε θέσεις στα τραπέζια που υπάρχουν κάτω απ' τα πυκνά έλατα. Αφού βολευτήκαμε όλοι καλά, άρχισαν να φανερώνονται πρώτα τα μπουκάλια με το τσίπουρο και όπως έκανε και λίγη ψυχρούλα το τσούξαμε για τα καλά, δοκιμάζοντας όλα τα μπουκάλια. Έτσι χαζοπίνοντας και καλαμπουρίζοντας δεν καταλάβαμε πως ήρθε το μεσημέρι.

Μετά από τα τσίπουρα και τα ορεκτικά άνοιξαν τα μπώλ γεμάτα από εκλεκτούς μεζέδες. Και τι δεν κουβάλησαν οι νοικοκυρές μας, κεφτεδάκια, μπριζόλες, κοτόπουλα, τυρόπιτες και άλλα που δεν τα θυμάμαι. Α! ναι, και ένα ταψί καλοψημένα γεμιστά. Όλα αυτά απλώθηκαν στο μεγάλο κοινό τραπέζι και ο καθένας δοκιμάζε ότι ήθελε. Οι καλοί μεζέδες συνοδεύτηκαν με αρκετό κρασί. Τρώγοντας και πίνοντας ήρθε και το κέφι. Τραγουδήσαμε όλοι μαζί τραγούδια παλιά, του χωριού μας και σιγά-σιγά άρχισε ο χορός, που κράτησε μέχρι αργά το απόγευμα. Όλοι οι παρευρισκόμενοι ξεφάντωσαν για τα καλά, αλλά μέσα σ' όλους ξεχώριζε ο Χρήστος ο Ξυνόγαλος που με το κέφι του και τ' αστεία του μας έκανε και γελάγαμε όλη μέρα.

Πάντως σε καλό να του βγει αυτού του ανθρώπου, γιατί αυτή τη μέρα δεν είχε το Θεό του. Φαίνεται πως το υψόμετρο τον διεγείρει, τον στυλώνει. Αφού να φανταστείτε δεν άφηγε την Κωνσταντή σε ησυχία. Όλη

ΒΛΕΠΕ σελίδα 2

Στιγμιότυπα από την Εκδρομή στην Πάρνηθα

Εκδρομή Βουνεσιωτών Αθήνας στην Πάρνηθα

Συνέχεια από σελ. 1

μέρα πίνανε με τα ποτήρια σταυρωτά και δώστου και από ένα φιλί, λες και είχε να δει την Κωνσταντώ δέκα χρόνια.

Τέλος η ημέρα αυτή ήταν πολύ ευχάριστη για όλους και ευχόμαστε να γίνονται πιο συχνές τέτοιες συναντήσεις και να συμμετέχουν πιο πολλοί χωριανοί. Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους μετείχαν σ' αυτή την καλή παρέα και ιδιαίτερος το Χρήστο που χάρησε σ' όλους μας το κέφι.

Κάποιος θέλησε να πειράξει το Χρήστο και του λέει: "Χρήστο έμαθα ότι αδυνάτησες, αλλά τώρα που σε βλέπω, είσαι παχουλός". Και ο Χρήστος έτσι ετοιμόλογος που είναι του λέει: "Πάψε ρε, μην ακούς τον κόσμο. Εμένα μ' είπαν ότι μφυρλοφέρνεις, αλλά αυτούς θ' ακούσω εγώ, δεν ξέρω ότι είσαι χαζός;"

Αυτά λοιπόν ήταν τα νέα απ' την εκδρομή στην Πάρνηθα. Εύχομαι πάντα τέτοια να 'χουμε.

Σταύρος Κατοίκος

Θανόντες

Κυριαζής Φώτιος
Κατσακιώρης Κων/νος
Λιένα Γαλανού

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Πολύβος Αριστείδης	3.000
Γουγούλης Ιωάννης	5.000
Γκανούρης Θωμάς	1.000
Κοντοστέργιος Σεραφεΐμ	3.000
Ιουλίας Σωκράτης	2.000
παπα-Βασίλης Νάνος	2.000
Σανίδας Απόστολος του Στεφ.	500
Κυρίτσης Βαίος	1.000
Τσαντούλας Θωμάς του Χρήστου	2.000
Καραγιαννάκης Χρήστος	5.000
Κατοίκος Παναγιώτης	8.000
Ζάγαρης Κωνσταντίνος του Ελευθ.	2.000
Κοντοστέργιος Ηλίας του Βασιλείου	1.500
Ραχωβίτσας Βασίλης του Ηλία	500
Λατίνος Αναστάσιος	5.000
Ζαχαρίας Ευάγγελος του Ελευθ.	2.000
Μανώλης Βαίος του Σεραφεΐμ	2.000
Σπύρος και Σωτήρης Κυριαζής του Βασ.	3.000
Γκανούρης Σωτήριος	1.000
Σταύρος Θωμάς	1.000
Ζούκας Θωμάς του Ηλία	5.000
Παράρτημα -Βόλου(για καρέκλες)	50.000
Σανιδάς Χρήστος του Αποστ.	1.000
Γόρδιος Ηλίας του Φώτ.	1.000
Κυρίτσης Γιάννης	1.000

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΠΟ ΒΟΛΟ

1) Πανταζής Σωτήριος του Γεωργ.	1000
2) Κυρίτσης Ηρακλής	1000
3) Κυριαζή - Αδάμου Λαμπρινή	1000
4) Κατσιγιάννης Γιώργος του Κων.	1000
5) Κοντοστέργιος Ευάγγελος του Βαίου	500
6) Γιαννουτσάκης Ηλίας	5000

ΟΥΖΕΡΙ ΝΑΝΟΣ

Β. ΓΚΛΑΒΑΝΗ 16 & ΧΙΟΥ

Ν. ΙΟΝΙΑ - ΒΟΛΟΣ «ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑ»

Αντάμωμα

Κάθησα και σκεπτόμουνα
ποιήμα για να γράψω
Μα είχα ένα παράπονο
που κόντεψα να κλάψω

Πιο είναι το παράπονο
θα το εξιστορήσω
αφού για το Αντάμωμα
πρώτα θα Ιστορίσω

Με κάλεσαν οι φίλοι μου
οι κοντοχωριανοί
να ανεβώ στην Πάρνηθα
πως κάτι θα γενεί

Έγινε το Αντάμωμα
από τους Βουνεσιώτες
Το κάνανε να νιώσουνε
πως είναι πατριώτες

Θα αναφέρω ποιητικά
τα άτομα που ήρθαν

Πως γλέντησαν πως χόρεψαν
και αν τραγούδια είπαν

Αφού εσυναχθήκαμε
στον έλατο από κάτω
ο Χρήστος λόγο έβγαλε
γνήσιο και Σταράτο

Μας είπε πως ο πρόεδρος
δεν ήτανε καλά
κι ότι αυτός θα έλεγε
ακόμη πιο πολλά

Αφού μας καλωσόρισε
μας έδωσε ευχή
η άλλη μας η Μάζοξη
θα γίνει πιο τρανή

Την ώρα που μας μιλούσε
ο Χρήστος ο ψηλός
ο Φώτης μας ερχότανε
ιστός και γελαστός

Έφερε δύο φασλόξυλα
το κρέας για να ψήσει
Μα ο αέρα φύσαγε
δεν ήθελε να αφήσει

Όμως αυτός επέμενε
το κρέας να το ψήσει
Την φαμελιά του νηστικιά
Δεν ήθελε να αφήσει

Στο τέλος τα κατάφερε
το 'βγαλε καπνισμένο
Στη μια σούβλα ήταν ωμό
στην άλλη ήταν ψημένο

Τη μια σούβλα μέρασε
σ' όλους τους πατριώτες
να δούνε το κατόρθωμα
που έκανε ο Φώτης

Όμως κανείς δεν πρόφτασε
άντε μεζέ να πάρει
Ο Χρήστος όλα τάφαγε
σαν νάτανε λιοντάρι

Αφού όλοι μας φάγαμε
και ήπιαμε κρασί
Τραγούδι τότε άρχισε
ο θύμιος για να πεί

Μετά αρχίσανε χορό
εκεί χόρεψαν όλοι
Περάσανε πολύ καλά
φχαριστήθηκαν όλοι

Μα εμένα το παράπονο
μου έμεινε καυτό
γιατί εκεί δεν ήρθανε
όλοι απ' το χωριό

Γιατί από μικρό παιδί
που όλους σας γνωρίζω
Αγαπημένοι είσαστε
το γράφω και δακρύζω

Τελειώνοντας το ποίημα
σας δίνω μια ευχή
Του χρόνου αυτή η Μάζοξη
να γίνει πιο τρανή

Να δω να είναι σήσομη
όλοι απ' το χωριό
όπως εγώ σας γνώρισα
απ' τον παλιό καιρό

Π. ΜΑΛΑΜΙΤΣΗΣ

Στον μεγάλο μας Αντώνη

Στίχοι Βασιλείου Βαλταδώρου
Αντώνη Σκούφη Λεβεντιά
Απ' τάγραφα καμάρι
Ένα πρωί σε χάσαμε
Στο δρόμο για Βαρδάρη

Σ' έκλαψε όλος ο Ντουινιάς
Κι όλη η Θεσσαλονίκη
Καθ' ότι σε θαυμάζανε
Κι ο κόσμος της σ' ανήκει

Ήταν της μοίρας σου γραφτό
Γρήγορα να μας λείψεις
Παιδιά, Γυναίκα και χωριό
Μείναμε με τις θλίψεις

Κέφι, τραγούδι και χορός
Ήτανε η ζωή σου
Πού πάντα τα ελάτρευες
ως τη στερνή πνοή σου

Μας άφησες κληρονομιά
τα ωραία σου τραγούδια
Που τα χορεύουν όμορφα
Οι νέοι και τα παπούδια

Στη σκέψη όλου του χωριού
Θάσαι βαθειά γραμμένος
Μαζί μας θέ να περπατάς
Κι ας είσαι αποθαμένος

Εκεί ψηλά που σ' άρπαξε
με τον καλόν τον κόσμο
Μες τα λουλούδια κάθουσαι
Στη Μέντα και στο Διόσμο

Κακό δεν έκανες ποτέ
Μες τη ζωή σου όλη
γι' αυτό και σ' αγαπήσανε
Μες τη Μεγάλη Πάλη

Φτωχός ξεκίνησες πολύ
Για τη Θεσσαλονίκη
Μα όμως τα κατάφερες
Να φτάσεις ως τη νίκη

Πάλαιψες δούλεψες σκληρά
Για χρόνια και για χρόνια
Νύχτα ημέρα Κυριακή
Με ήλιο και με χιόνια

Όμως Αντώνη μας τρανέ
Κι αν έφυγες για πάντα
τα όμορφα τραγούδια σου
Μες την καρδιά μας θ' άντα

Σε πανηγύρια και γιορτές
Μαζί θα τραγουδάμε
τα όμορφα τραγούδια σου
που όλοι δεν ξεχνάμε

ΤΑΜΕΙΑΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο ταμείας του συλλόγου των απανταχού μορφοβουνιωτών καφετζής Ευάγγελος, σας ευχαριστεί όλους τους χωριανούς δια την συμπαράσταση στις εκδηλώσεις της 3ημέρου στο χωριό μας.

Και εύχεται του χρόνου να είναι πιο καλύτερες. Επίσης σας ενημερώνει δια τα έσοδα και τα έξοδα της 3ημέρου εκδήλωσης.

Πρώτον: Έσοδα από ποτά - καρέκλες - Λαχνούς 1.155.000

Δεύτερον: Έξοδα αγορά ποτών-λαχνών-ορχήστρα -Θέατρο κλπ. 938.000.
Τέλος από αυτά το κέρδος ανήλθε στις 150.000 περίπου.

Σας ευχαριστώ
ο Ταμείας

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΗΤΑΝ-ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

«Τ' απόλασαν τα κάστανα!!!»

Αλήθεια πόσα χρόνια έχουμε να ακούσουμε αυτό το ευχάριστο για εκείνα τα χρόνια σύνθημα από την διαπεραστική φωνή του κλητήρα του συγχωρεμένου του Ηλία του Λατίνου, που αν και αδύνατος όπως ήταν η φωνή του αντιχούσε σαν καμπάνα σ' όλο το χωριό.

Εβαζε μπροστά εκείνο το χαρακτηριστικό «ηηηη...!!!» (το 'σερνε για αρκετά δευτερόλεπτα), οι χωριανοί άκουγαν όπου και αν βρίσκονταν, μα στα μαγαζιά; μα στο δρόμο ή στα σπίτια και σταμάταγαν ασάλευτοι για να ακούσουν την είδηση που θα 'λεγε ο «ντελάλης». Οι ειδήσεις της κοινότητας εκείνο τον καιρό μεταδίδονταν κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ετσι λοιπόν μας μεταδίδουν και το ελεύθερο μάζεμα των κάστανων. Όπως ξέρουμε, τότε για τους περισσότερους τα κάστανα ήταν μία από τις καλύτερες τροφές για το χωριό μας, αλλά, και για άλλα χωριά. Ο κόσμος τότε λόγω των πολέμων και της πείνας που είχε περάσει, δεν χόρτενε καλά καλά ούτε το ψωμί. Είχε πέσει φτώχεια και εξάτληση, γι' αυτό το κάστανο ήταν μια πολύ καλή και χορταστική τροφή, το σπουδαιότερο όμως, «ήταν δωρεάν». Ελα όμως που δεν τα αφήναμε να ωριμάσουν και πολλές φορές τα τρώγαμε παρδαλά, αλλά και τελειώς άσπρα, ζυμάρι που λέμε. Γι' αυτό οι τοπικές αρχές βάζαν τον αγροφύλακα (δασικό) να τα φυλάει και πάλι δεν κρατιόταν ο κόσμος. Μέχρι να τα ελευθερώσει ο δασικός, ακόμη και νύχτα πηγαίναμε σε πρόημες καστανιές και γεμίζαμε κανά τροβά. Αλλά όπως και να γινόταν, τα πολλά φυλάγονταν. Και έτσι μόλις φθάναμε στα τέλη του Σεπτεμβρίου, η αγωνία των χωριανών όλο και ανέβαινε γιατί από τις 10 Οκτώβρη και μετά θα 'πρεπε να τα απολύσουν τα κάστανα τώρα ποιά μέρα θα ήταν αυτή δεν ήξερε κανένας. Αλλά τη μέρα; «νύχτα» θα 'ταν, γιατί από ότι θυμάμαι το σύνθημα δινότα γύρω στις 2-3 τα ξημερώματα. Οσο πέρναγαν οι μέρες, η αγωνία έφθανε στο αποκορύφωμά της και όλοι μας κάθε βράδυ, το αυτί δόγα προς τις σκάλες μήπως ακούσουμε τον ντελάλη. Είχαμε και κάτι κοπροσκύλα στη γειτονιά που όλη νύχτα τον βγαναν τον σκασμό δεν σταματούσαν να γαυγίζουν και δεν θ' ακούγαμε πότε θα δίνονταν το σύνθημα. Οι γυναίκες έλεγαν: «σύρι γιέμ και σκότουστου του λυσιασμένου, θα φωνάξ' και δεν θ' ακούσουμε».

Τέλος μια από αυτές τις αγωνιώδες βραδιές, τα ξημερώματα γύρω στις τρεις, ακούγονταν το πολυπόθητο σύνθημα, από τη γαργαριστή φωνή του μπάρμπα Ηλία του Λατίνου: «ηηηη...!!!, τα απόλασαν τα κάστανα...!!!». Το χωριό, εκεί που ήταν τελειώς αθόρυβο, μετατρέποταν σε ένα γενικό ξεσηκωμό. Όλα τα μονοπάτια που οδηγούσαν στα καστανόδασα, «ζαβάτια», πλημμύριζαν από κόσμο. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά, όλοι επί ποδός και όλοι τρέχοντας για να φθάσουν πρώτοι στο χώρο που είχαν επιλέξει από πολύ νωρίς με τις καλύτερες καστανιές και τα πιο χοντρά κάστανα. «Μπλάνια» τα λέγαμε. Φθάνοντας στο δάσος, που να μαζέψεις κάστανα, ακόμη ήταν νύχτα. Όμως άλλοι με το καντήλι, άλλοι με το ασετηλίνη, μάζευαν και τη νύχτα.

Πάντως οι πρώτοι που φθάναν στο κάθε δάσος, πιάναν 5-10 καστανιές, με διάφορα αντικείμενα. Στην μια βάζαν τον τροβά, στην άλλη το τσουβάλι, σε άλλη δέναν το γαίδαρο ή το μουλάρι, οπότε, όποιος πήγαινε κοντά του φώναζαν «εεε!!! εδώ είναι πιασμένα» και έτσι ο άλλος τραβιόταν παραπέρα. Επειτα, αφού ξημέρωνε πύφταν όλοι στο μάζεμα μέχρι τις 9 το πρωί, φτιάχνοντας το πρώτο φορτίο, και το ζώο με

τον συνοδό του έπερνε το δρόμο για το χωριό. Εκεί αδειάζαμε τα κάστανα σε μια γωνία στο χαγιάτι και τροχάδην για το άλλο δρομολόγιο. Αφού τελειωναν τα «μπομπόλια», έτσι λέγαμε τα κάστα που ήταν έξω από τα καβούκια, φορτώναμε το ζώο, αλλά και τη γυναίκα πολλές φορές με μεγάλες λινάτσες «χαράρια» γεμάτες καβούκια, και γυρίζαμε χαρούμενοι στο χωριό. Τα καβούκια τα θέλαμε στον κήπο, μέσα στο χώμα για να κρατήσουν τα κάστανα μέχρι και μετά το Πάσχα φρέσκα για βράσιμο, ενώ τα άλλα κάστανα τ' απλώναμε στο πάτωμα και στο ταβάνι και μόλις στέγνωσαν λίγο, άρχιζε το ψήσιμο. Οι παπαλούδες και το μαύρο κρασί συνδίαζαν το καλύτερο γεύμα και δείπνο.

Πράγματι τα κάστανα εκείνα τα χρόνια μας βοήθησαν πάρα πολύ διότι όπως γράφω και στην αρχή, ο κόσμος δεν είχε τότε τα αγαθά που υπάρχουν σήμερα. Θυμάμαι τέτοιο καιρό, πηγαίναμε σχολείο και το προαύλιο ήταν μαύρο από φλούδες, λες και γρίκιαζαν χιλιάδες γιδοπρόβατα. Και αυτό γιατί όλα τα παιδάκια κάθε πρωί αντί για το ωραίο σάντουιτς ή την τυρόπιτα και ένα σωρό άλλες λιχουδιές που απολαμβάνουν τα σημερινά παιδιά, εμείς είχαμε τα κάστανα. Γεμίζαμε τις τσέπες με βρασμένα ή ψημένα και τρώγαμε στα διαλείματα και κάναμε και πόλεμο με τις φλούδες.

Σήμερα τα κάστανα στο χωριό τα τρων τα γίδα και τα πρόβατα και μεις στις πόλεις τα πληρώνουμε «πεντακόσιες» και «εξακόσιες» το κιλό!!

Σταύρος Κατοίκος

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Χρησμολογίες. Ποίηση

Ένας πνευματικός άνθρωπος, συγγραφέας και Λυκειάρχης ο Κώστας Πανόπουλος, παρουσίασε την ενδιαφέρουσα ποιητική του συλλογή: Χρησμολογίες.

Ο λόγος του συμπυκνωμένος, λυρικός, περιπλανιέται σε μία οικουμενικότητα που μέσα από τον πόνο, την πίκρα, το αίμα και το θάνατο, ταξιδεύει τις ειρηνικές φωνές, τις μνήμες, την αισιοδοξία με τις λυτρωτικές ώρες.

Οι στίχοι του πότε χαμηλόφωνοι και παρακλητικοί και πότε επικόι επαναστατικοί, έχουν τη γεύση της αληθινής μαρτυρίας, την ουσία της ζωής που δοκιμασμένη στο χρόνο γίνεται ψωμί στο πνεύμα και νερό στην καρδιά.

Ο Κώστας Πανόπουλος με τη γνώση, την πείρα, την αισθαντικότητα, με τη βαθιά του λατρεία στο μόχθο του λαού μας, με τη δημοτική μας γλώσσα, με τον προσωπικό τρόπο έκφρασης, αντιμάχεται το άδικο, χωρίς να ξεγελιέται από κοινωνικές πρόσκαιρες επίπλαστες, ανεδαιφικές επιδράσεις, γράφει ποίηση εξομολογητική, φορτωμένη την ειλικρίνεια, και γυρεύει νάρθει σ' επαφή με τη γοητεία του ασυμβίβαστου λόγου, του λόγου που η διαύγεια του δίνει την πληρότητα της σαφήνειας, το νόημα της ελευθερίας, τη σύνεση της σκέψης.

Ο ποιητής με τον όμορφο στίχο του περιστρέφει την όρασή του στο χώρο και στο χρόνο, καταγράφει και με σαρκασμό κάποτε τις ιδέες του που ξεπηδάνε από το χτες και το σήμερα, ζει με την πραγματικότητα, με το πάθος και τον πόθο της ευδαιμονίας, με την υπαρξιακή αγωνία, μ' ένα πλήθος προβληματισμού, που οι προεκτάσεις τους είναι ατελείωτες.

Ο Κώστας Πανόπουλος έχει συνείδηση της προσφοράς του, σέβεται τη λογοτεχνία μας, προσγειωμένος στους ποιητικούς του αναπαλμούς, μας δίνει έντονες πολύχρωμες εικόνες που δεν λένε να διαγραφούν από τα μάτια της ψυχής μας, κι ακόμα μας υποχρεώνει να δεχτούμε αυτή του την ποίηση σαν τραγούδι του Ήλιου, σαν τραγούδι της ζωής καρποφόρα, τόσο με τον ελεύθερο στίχο του όσο και με το θαυμάσιο παραδοσιακό τον τόσο λυρικό, τεχνικό και υποβλητικό.

Και τι άλλο καλύτερο θα μπορούσε να πει ένας ποιητής από αυτό που λέει ο Κώστας Πανόπουλος στο πρώτο του ποίημα με τον τίτλο: Του Ηλίου. Τελευταίοι τέσσερις στίχοι: Ηλιε μου κοσμογυριστή και κι ώρα αρματωλάτη, φέρε μου τούτη την ευκή στα τρίαθα του κόσμου./Τα κράνη γλάστρες να γενούν και τα σπαθιά αλέτρινα κάνει η γης πολύ ψωμί να φάνει οι πεινασμένοι.

Ο δεκαπεντασύλλαβος αυτός, χωρίς σύνορα, παναθρώπινος, σαλπίζει του ποιητή την προσευχή, φυτεύει στην οικουμενικότητα την Αγάπη, οδηγεί στην έξοδο από το βάρβαρο θάνατο, γίνεται δοξαστικός για την αναστάσιμη ειρήνη.

Είναι και ελεγειακή η ποίηση του Κώστα Πανόπουλου και τρυφερή και σκληρή και ύμνος και θρήνος, οι εναλλαγές της δίνουν πλάτος, την κάνουν φωτεινή, της αφαιρούν την πεζότητα, αφήνουν στο περιθώριο το κήρυγμα και οι πνευματικές συνθέσεις έχουν το βαθύτερο αίσημα της καρδιάς που ξέρει να κάνει το δάκρυ χαμόγελο και τη δοκιμασία ελπίδα.

Οι χρησμολογίες, με τα είκοσι εννέα ποιήματα, σφραγίζουν την καθαρότητα του στίχου, τα θιώματα του ποιητή που στην απόδοσή τους ήχοι πολύφωνοι δεν χάνονται στη διαδρομή αλλά έρχονται μ' εμπιστοσύνη να μας συναντήσουν και να καρφώσουν τις λέξεις πυρωμένα καρφία στο λογισμό ενός κόσμου πληγωμένου από τη θλιβερή καθημερινότητα, από τις αντιφάσεις, για να γίνουν τάση ζωής, άγιο Δικαιοσύνης φως απαλλαγμένο από την υποταγή της δυστυχίας, πλημμυρισμένο από την ευλογημένη ευδοκία, χωρίς δυνάστες και ματωμένες ώρες.

Δεν θα ξεχωρίσουμε κανένα από τα ποιήματα της συλλογής. Όλα κινούνται στο χώρο της επεραντής αγάπης, στο ναό της τέχνης που από αυτόν η αληθινή ποίηση μεταλαβαίνει τον άνθρωπο την ομορφιά, τη σοφία του λόγου, τη διδαχή, τη διαύγεια του πνεύματος, τις ειρηνικές στιγμές, το επαναστατημένο δικαιο, τις τραγικές και χαρούμενες μνήμες, το χρέος του ελεύθερου, το χρέος του δούλου.

Η ανάγκη της αιμοδοσίας

—Από τον Ιούλιο του 1974 καταργήθηκε με Νόμο στην Πατρίδα μας η αγοράπώληση αίματος γιατί αυτό προσέβαλε την ατομική και εθνική μας αξιοπρέπεια.

Αυτό σημαίνει, ότι απαιτείται εθελοντική προσφορά για κάθε φάλη αίματος που θα χρησιμοποιηθεί.

—Οι ετήσιες ανάγκες αίματος στη χώρα μας υπολογίζονται σε 450.000 φιάλες.

—Η Ελλάδα έχει τα περισσότερα τροχαία δυστυχήματα στην Ευρώπη.

—Χρειάζονται τουλάχιστον 30 αιμοδότες τον χρόνο για κάθε ασθενή από τις 3000 που πάσχουν από μεσογειακή αναιμία.

—Χρειάζονται τουλάχιστον 10 αιμοδότες για ειδικές περιπτώσεις όπως εγχειρήσεις καρδιάς ρήξη μήτρας κατάγματα και βαριά γαστροεργασία.

—Η αιμοδοσία μόνο σε έκτακτη ώρα ανάγκης, για να σώσουμε τον συγγενή μας. Έτσι όμως, δεν λύνεται το πρόβλημα.

—Οι υγιείς άνδρες και γυναίκες ηλικίας 18-60 ετών μπορούν να δίνουν 300-400 αίμα 3 έως 4 φορές τον χρόνο.

—Η αιμοδοσία είναι τελείως ανώδυνη και διαρκεί λίγα λεπτά της ώρας.

—Το αίμα που προσφέρεται το αναπληρώνει ο οργανισμός ταχύτατα.

—Γενάνα φάρμακο δεν αποτο αίμα που χρειάζεται ο άνθρωπος.

—Ο εθελοντής Αιμοδότης δίνει μια φιάλη αίμα.

—Αισθάνεται, σαν άνθρωπος, την ηθική ικανοποίηση που κάνει το καθήκον του σώζοντας μια ζωή και σαν πολίτης ότι συμβάλει στην βελτίωση της υγείας του λαού.

—Δικαιούται αίμα σε ώρα επείγουσας οικογενειακής ανάγκης.

—Δικαιούται δωρεάν αιμοδοσία.

Γι' αυτό ΔΩΣΤΕ ΑΙΜΑ ΔΩΣΤΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΣΩΣΤΕ ΜΙΑ ΖΩΗ

όταν δείτε αυτό το σήμα θυμηθείτε δίνοντας λίγο αίμα σώζετε μια ζωή
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

—Σε κάθε 10 νοσοκομειακούς ασθενείς οι 2 χρειάζονται μετάγγιση αίματος.

—Κάθε χρόνο παίρνουν εξισητήριο και από τα νοσοκομεία 1.140.000 Έλληνες και Ελληνίδες Δηλ. το 11,7% του πληθυσμού.

—Αυτό σημαίνει πως καθώς μας έχουν βάσιμες πιθανότητες να

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ Γ. ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Οι διάφορες ληστρικές ομάδες που δημιουργήθηκαν και στην περιοχή Καρδίτσας την άνοιξη του 1945, δρούσαν αρχικά στην περιοχή του κάμπου, φοβούμενοι να φθάσουν μέχρι το χωριό μας, διότι είχε τη φήμη ισχυρού κέντρου πρώην αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και δεν ήταν σίγουροι ότι δεν θα έβρισκαν αντίδραση.

Περνώντας όμως οι εβδομάδες και οι πρώτοι μήνες, όλο και ξεθάρρευαν και κατέστρωναν σχέδια, πως να πατήσουν το Μορφοβούνι που το θεωρούσαν απόρρητο.

Έτσι μια νύχτα του Μαΐου περικύκλωσαν το χωριό μας και πριν ξημερώσει, άρχισαν κατεγιστικά πυρά με πολυβόλα και όπλα από όλες τις κατευθύνσεις για κατατρομοκράτηση των κατοίκων.

Κατόπιν άρχισαν να συγκεντρώνουν τους άνδρες που έβρισκαν στην πλατεία του χωριού μας, δηλαδή στο προαύλειο του παλαιού Σχολείου.

Φυσικά οι πρώην αντάρτες και εν πάσει περιπτώσει οργανωμένοι στο Ε.Α.Μ., δεν βρίσκονταν μέσα στο χωριό, διότι ακριβώς

για το φόβο αυτό έβγαιναν τα βράδια και κοιμόταν έξω από το χωριό στο ύπαιθρο ως "φυγάδες".

Με χαρά τότε διαπίστωσα, όταν αγοροξύπνησα, ότι έλειπαν έξω από το χωριό, ο πατέρας μου με την αδελφή μου Ανδρονίκη και το μπάρμπα μου Θωμά Κυριαζή. Συγκεντρώθηκαν πάντως όσοι βρέθηκαν στο χωριό και γέμισε η πλατεία.

Μεταξύ των συγκεντρωθέντων περιφερόμουν κι εγώ ανεμπόδιτος αυτόκλητος μικρός παρατηρητής.

Οι επιδρομείς κακοποιοί, ήταν αγριωποί και υβριστικοί, έτοιμοι να αναλάβουν το απαίσιο έργο τους.

Άρπαξαν τότε από το σωρό του πλήθους, τον πρόσφατα θανόντα Φώτη Κυριαζή του Τάκου και τον κτυπούσαν ανηλεώς ρωτώντας τον συγχρόνως να τους υποδείξει και άλλους αντάρτες. Εκείνος τους έλεγε ότι δεν είναι αντάρτης ο ίδιος ούτε κανένας άλλος από τους συγκεντρωθέντες (μη συναγωνιστή έλεγε όταν το κτυπούσαν) πράγμα που τους ερέθιζε αφάνταστα και το θεωρούσαν αυτό σαν πειστήριο της ενοχής του.

Εδώ πρέπει να ξαναθυμίσουμε, ότι όλο το διάστημα της Εθνικής Αντίστασης '41-'44 αντάρτες και πολίτες προσφωνούνταν μεταξύ τους με τη λέξη "συναγωνιστή" απαραιτήτως, κυρίως όταν δεν γνωρίζονταν και αυτό από την πολύχρονη χρήση έγινε ισχυρότατη συνήθεια που δεν μπορούσε να διακοπεί απότομα με την αλλαγή της κατάστασης, αφού η προσφώνηση με τις λέξεις κύριε, πατριώτη, κουμπάρε κ.λ.π. είχε εντελώς ξεχαστεί στην περιοχή μας.

Από το ξύλο λοιπόν και την αφόρητη ψυχολογική πίεση που ασκούσαν ρωτώντας τον συνέχεια να τους υποδείξει έστω, ποιός από τους συγκεντρωθέντες έχει στην οικογένειά του πρώην αντάρτη, ο μακαρίτης Φώτης, χωρίς καν να κοιτάξει γύρω του έδειξε μηχανικά με τα χέρια του τον διπλανό του, που έτυχε να είναι ο Βασίλειος Κοντοστέργιος (Βασίλακας).

Αμέσως άρπαξαν τότε το μακαρίτη Βασίλακα που ξαφνιασμένος κι αυτός διαμαρτύρονταν έντονα και τότε τόλμησε να επέμβει ο Απόστολος Κατσακιώτης που ήταν Πρόεδρος της Κοινότητας εκείνο το διάστημα και τους είπε:

- Τι πράγματα είναι αυτά βρε παιδιά θα σκοτώσετε αθώους ανθρώπους; Κανένας εδώ δεν είναι αντάρτης. Τότε σταμάτησαν κάπως και κάποιος επικεφαλής αυτών έβγαλε και λόγο από την είσοδο του σχολείου, κατηγορώντας το χωριό μας και απειλώντας τους πάντες.

Κατόπιν σκορπίστηκαν στα μαγαζιά και γεμάτοι υπερηφάνεια για την πρωτιά τους που εκπόρθησαν το Βουνέσι, το στρώσαν

στην κρασοκατάνοικη και το γλέντι, αφού έψησαν και λίγα σφάγια, λάφυρα από τα σπίτια χωριανών μας που είχαν παιδιά πρώην αντάρτες, όπως του μακαρίτη Κώστα Γόρδιου.

Θυμάμαι ακόμα ότι μπροστά στο μαγαζί του Παλαπέλα μετά το μεσημέρι, αφού σταμάτησε πλέον το ξυλοκόπημα και ψήνονταν οι κασίδες για το φαγοπότι, ο μακαρίτης Κώστας Κυριαζής, διαμαρτύρονταν σε κάποιους της ομάδας, που τους γνώριζε φαίνεται, για την κακοποίηση του αδελφού του Φώτη.

Την πρώτη αυτή εισβολή των κακοποιών ομάδων στο χωριό μας, ακολούθησαν βέβαια και άλλες, πολλοί συγχωριανοί μας δεινοπάθησαν, μερικοί μάλιστα έχασαν και τη ζωή τους, μέσα ή έξω από το χωριό μας, που είχαν την ατυχία να βρεθούν μπροστά τους και να συλληφθούν. Για το λόγο αυτό, όλοι σχεδόν οι χωριανοί μας περιστασιακά εργάζονταν, έχοντας το μάτι τους και το αυτί τους σε εγρήγορση και γίνονταν κατά τις περιστάσεις και τις εκτιμήσεις τους, "φυγάδες" στα δάση και όπου αλλού μπορούσαν να βρουν καταφύγιο, από τη μαστιγα των αυτοαποκαλούμενων "Εθνικών Ομάδων", της μετά την κατοχή και της συμφωνίας της Βάρκιζας εποχής.

συνεχίζεται

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΙΚΑ

Ο Σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών Αθήνας, οφείλει να διευκρινίσει ότι η εκδρομή που διοργάνωσε στην Πάρνηθα την 14 Ιουνίου 1992, ήταν προγραμματισμένη πολύ νωρίτερα.

Επίσης οφείλουμε να σας διευκρινίσουμε και τους λόγους που πρόβλαλλαν οι περισσότεροι χωριανοί που ρωπήθηκαν, για την πραγματοποίηση της εκδρομής στο χωριό, στο αντάμωμα της Αγίας Τριάδος την 15 Ιουνίου 1992. Ένας και κυριότερος ήταν, οι γενικές εξετάσεις, στις οποίες συμμετείχαν πολλά παιδιά χωριανών, με αποτέλεσμα να μην μπορούν αυτοί να λείψουν από την Αθήνα. Άλλωστε αυτός ήταν και ο λόγος που όταν μας ειδοποίησαν τα παραρτήματα του Βόλου και της Καρδίτσας, δεν ανταποκριθήκαμε στην πρόσκληση για πραγματοποίηση εκδρομής στην Έδεσσα, την ίδια ημερομηνία. Αυτά διευκρινιστικά προς αποφυγή παρεξηγήσεων.

Το Δ.Σ. Αθήνας

Περιπέτειες της Κατοχής

Του Ευάγ. Σκούφη (Ταπέ)

Το 1943 μας είχαν κάψει οι Ιταλοί και οι Γερμανοί. Όταν καίγαν τη Νεραΐδα, εμείς είμασταν πίσω στον Μπλάντζιου στο Βροστιανίτικο, δύο πιθάμες χιόνι μέσα σε ένα καλύβι του μακαρίτη Μάρκου Φιτσιόρλου, είμασταν πέντε οικογένειες; Αντώνης Κυριαζής, Απόστολος Βαλταδώρος, Δημήτριος Καφετζής, Χρήστος Καφετζής και Βασίλειος Καφετζής με την αδερφή του Πούλα Σκούφη, και είχε τρία μικρά ο Ηλίας Λατίνος και η γυναίκα του Ξανθή ήταν λεχούσα, νηστική, κρύο ψόφος.

Είχε ψοφήσει μια πρατίνα του θείου μου του Βαλταδώρου και την ψήσαμε και την φάγαμε. Την άλλη μέρα πέθανε ο Δημήτρης Καφετζής, γέρος, τον θάψαμε μπροστά στην καλύβα, ούτε παπά, ούτε διάκο, αδιάβαστος. Τραβήξαμε τα έλα του Χρηστού. Μετά φύγαμε, ήρθαμε στο χωριό, ήταν για κλάματα, σοδειά για τα πράματα δεν υπήρχε σάλωμα και για μας ούτε δράμι μπομπότα, χιόνιζε και τραβούσε, καιρός караγιανναϊκός. Παίρνουμε τα μουλάρια με το Γιώργο του Χρήστου Σκούφη, είμασταν φίλοι αχώριστοι. Κατεβαίνουμε στην καλύβα στο διάσελο, βρεγμένοι, ξεπαγιάσαμε, χωθήκαμε μέσα στο αχυροτόπι. Ο Γιώργος ήταν καλομαθημένος, εμένα δεν μ' ένοιαζε. Φορτώσαμε το πρωί με καμιά ώρα νύχτα, να τραβάει τρίκαλ'ς και χιόνι. Πάμε στο Ισάρι, εγώ μάτωσε το μάγουλο απ' τον αέρα, φαρμάκι ήταν η μέρα. Ο Γιώργος ήταν ντυμένος καλά είχε κασκόλ, εγώ τίποτα, τα γουρνοτσάρουχα έφυγαν από τα πόδια μου, ξεπαγιάσαμε, είμασταν να μας κλαίν οι ρέγγες. Τέλος πάντων μας τα πήρε τα ξύλα κάποιος Μπαλτάς από δύο τσουβάλια άχυρο το ζώο, και το άχυρο το είχε έξω.

Μόλις πήραμε να σακιάσουμε το άχυρο, πηγαίνει το γουρούνι του γκαραγκούνη στα μουλάρια, το κλώτσησαν και το σκότωσαν το γουρούνι. Πάει αυτός ο κερατάς και φέρνει το λαϊκό δικαστήριο, μας παίρνουν εμάς, πεθαμένοι από την πείνα και την κούραση, τους λέμε δεν έχουμε λεφτά μαζί μας να πληρώσουμε, άφησαν για λίγο. Καθώς περνούσαμε από τα μαγαζιά, είχα ξεπαγιάσματα τα χέρια αλλά με ένα μαχαιράκι έκοψα λίγο το μουλάρι στο πίσω πόδι

και μάτωσε. Φωνάζω το συναγωνιστή, κάποιον Στέγο Πάγγο, μαζεύτηκαν οι δικαστές και τους λέω ότι το γουρούνι δάγκωσε το μουλάρι και το κλώτσησε και το πέτυχε στο κεφάλι. Αυτός που είχε το γουρούνι ήθελε να βγάλει από μας λεφτά, που δεν υπήρχε σε εμάς φράγκο.

Τέλος πάντων την Κυριακή έγινε το λαϊκό δικαστήριο και ρωτάω εγώ το Μπαλτά: "Όταν δέσαμε εκεί τα μουλάρια ήταν κανά γουρούνι; όχι, λέει. Οχιά να σε φάει του λέω και γέλασαν όλοι στο δικαστήριο". Ύστερα ο πρόεδρος είπε: έχουν δίκιο οι καψομούνηδες, και τώρα που βρίσκω το γκαραγκούνη στην Καρδίτσα μου λέει ακόμα: ούτε ένα φόρτωμα ξύλα δε μ' έφερε, εσείς οι Αγραφιώτες καλιγώνεται τα μουλάρια ανάποδα...

Αυτά που λέτε με τους Ισαριώτες, Γειά σας χωριανοί

Σκούφης Ευάγγελος (Ταπέ)

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:

"ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ"

Το θέμα ναρκωτικά είναι ένα θέμα που δεν μπορεί κατά την γνώμη μας να αφηθεί άλλο στην τύχη του. Γιατί μέχρι τώρα πστεύω ότι μάλλον αφέθηκε σε μεγάλο βαθμό στην τύχη του. Άργησε η παγκόσμια κοινωνία να αντιληφθεί πόσο ύπουλα και καταστροφικά δούλευε στα θεμέλιά της, και τώρα αντιμετωπίζει όλες τις συνέπειες αυτής της ολιγωρίας. Τώρα που οι θάνατοι πληθαίνουν, ο ανθός της παγκόσμιας νεολαίας καταστρέφει και καταστρέφεται για τα ναρκωτικά, τα κυκλώματα των ναρκοεμπόρων έφτασαν να ανταγωνίζονται σε μέγεθος και οικονομικές δραστηριότητες της βιομηχανίας αυτοκινήτων, τώρα που το

Συνέχεια στη σελ.4

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ: "ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ"

Συνέχεια από σελ. 3

AIDS άρχισε να γίνεται ο καινούργιος καρκίνος και να μεταδίδεται με ρυθμούς επιδημίας μέσα από τις ευριγγώτης ηρωίνης, πρέπει επιτέλους να βρεθεί μια λύση.

Η λύση αυτή είναι σίγουρο ότι δεν θα παρουσιαστεί από τη μια μέρα στην άλλη όπως εμφανίστηκε η πενικιλίνη για να θεραπεύσει την φυματίωση. Δεν πρόκειται να παραχθεί σε κάποιο εργαστήριο ούτε σε κάποιο συνέδριο πεφωτισμένων εγκεφάλων οι οποίοι θα συγκεντρωθούν για να καταναλώσουν από κοινού φιάλι θανατωτική θεραπευτική μέθοδο. Οι προσπάθειες και τα μοντέλα που τυχόν εφαρμόζονται όπως για παράδειγμα στην Ολλανδία είναι μεν θετικά σαν προσπάθειες αλλά δεν μπορούν σίγουρα να γενικευτούν καθώς, και πειράματα είναι, αλλά και σε συγκεκριμένες κοινωνίες και άτομα απευθύνονται. Οι κοινωνίες μεταξύ τους έχουν διαφορές, πολιτισμικές, οικονομικές, πολιτικές και ακόμη περισσότερο τα άτομα που τις απαρτίζουν, διαφέρουν τόσο σε επίπεδο Εθνών όσο στο επίπεδο των ιδίων ατόμων που απαρτίζουν μια κοινωνία. Πολύ διαφορετική η ιδιοσυγκρασία και ψυχολογία του Ολλανδού απ' τον Έλληνα αλλά και ανάμεσα στους Έλληνες ναρκοεξαρτημένους, υπάρχουν πάλι σημαντικές διαφορές. Για διαφορετικούς λόγους βρίσκεται ένα άτομο να εξαρτάται από την ηρωίνη απ' ότι ένα άλλο, ακόμη κι αν τα δύο αυτά άτομα βιώνουν την ίδια κουλτούρα, και τις ίδιες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες. Κατά τη γνώμη μου λοιπόν χρειάζεται να γίνουν τα εξής:

α) Κρατικός φορέας, ο οποίος να ασχοληθεί με το ζήτημα, στελεχωμένος από έμπειρους ειδικούς επιστήμονες, ψυχιάτρους, κοινωνιολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, εργασιοθεραπευτές, νομικούς και όποια άλ-

λη ειδικότητα κριθεί αναγκαία, με πλούσιους οικονομικούς πόρους, που να έχει την ευθύνη κατ' αρχήν για την σύνταξη ενός καινούργιου πλαισίου για τα ναρκωτικά και κατόπιν για την οργάνωση ενός θεραπευτικού οργανισμού για τα ήδη εξαρτημένα άτομα.

β) Ο ίδιος φορέας σε δεύτερη φάση και σε συνεργασία με τα υπουργεία Πολιτισμού, Υγείας-Πρόνοιας και Νέας Γενιάς, θα πρέπει να μεριμνήσει ώστε να οργανωθεί μια πλατιά και ουσιαστική καμπάνια που θα καλύπτει τα θέματα ενημέρωσης τόσο για τη φύση των ναρκωτικών και τις συνέπειες τους, όσο και για τις δυνατότητες και υπηρεσίες που θα προσφέρει το νέο θεραπευτικό μοντέλο-οργανισμός που θα δημιουργηθεί.

γ) Πριν τις προηγούμενες προσπάθειες του νέου Κρατικού φορέα θα πρέπει να γίνει μια προσπάθεια για τη συγκέντρωση όλων των εμπειριών-γνώσεων που υπάρχουν από μοντέλα αντιμετώπισης των ναρκωτικών που εφαρμόσαν ή εφαρμόζουν όλα τα κράτη της γης.

δ) Η τοξικομανία είναι ένα πρόβλημα το οποίο πηγαίνει από τις άρρωστες "πολιτισμένες" κοινωνίες στις οποίες κατέφυγε ο σύγχρονος άνθρωπος. Η προσπάθεια για τον εξανθρωπισμό αυτών των κοινωνιών, διάσωση και διάδοση πανανθρώπινων και διαχρονικών αξιών που τείνουν σήμερα να εκλείψουν, αξίες όπως η φιλία, η αγάπη, το κοινό όφελος κ.ά., η παρουσίαση εναλλακτικών προτάσεων και κατευθύνσεων για την νεολαία τόσο σε ότι αφορά τη διασκέδαση και την ψυχαγωγία όσο και σε ότι αφορά το γενικότερο "ζήν" ενός ανθρώπου και όχι μόνο το "ευ ζείν" θα αποτελέσει κάρδιο χτύπημα στην προσπάθεια και τον αγώνα όλων αυτών που σπειρεύονται να κυβερνούν αυτό τον κόσμο αποκοιμίζοντάς τον με άσπρα σκονάκια και φανταστικούς παραδείσους.

Σεραφείμ Β. Κατοίκος
Κοινωνικός Λειτουργός

Η μελέτη και πως πρέπει να γίνεται

Άρθρο της συνεργάτιδός μας εκπαιδευτικού

Όλοι γνωρίζουμε το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές στη μελέτη των μαθημάτων τους. Έχετε δει σίγουρα πολλές φορές τα μικρότερα παιδιά που δυσανασχετούν και προβληματίζονται όταν για πρώτη φορά στην γ' τάξη έρχονται σε επαφή με τα "δευτερεύοντα" μαθήματα τα οποία καλούνται να απομνημονεύσουν. Αλλά και τα μεγαλύτερα λόγω φόρτου δουλειάς για το σχολείο δυσκολεύονται πολλές φορές στην απομνημόνευση.

Γι' αυτό θα προσπαθήσουμε να κάνουμε μια πρώτη προσέγγιση του προβλήματος. Παραθέτουμε κάποιους ενδεικτικούς τρόπους αντιμετώπισης και οργάνωσης της μελέτης:

☞ Η μελέτη πρέπει να γίνεται οργανωμένα και αφού θα υπάρχει ένα πρόγραμμα. Μετά το σχολείο πρέπει να δώσουμε στα παιδιά ένα απαραίτητο χρόνο ξεκούρασης και φαγητού, ο οποίος κυμαίνεται ανάμεσα σε 1 ως και 1,5 ώρα.

☞ Στη συνέχεια να υποδείξουμε στο παιδί πως η μελέτη είναι πιο εύκολη και αποδοτική όταν υπάρχει σ' αυτήν κάποια ποικιλία.

Δηλαδή θα πρέπει να παιδί να διαβάσει ένα απ' τα μαθήματα που χρειάζεται απομνημόνευση, στη συνέχεια να γράφει κάποιο άλλο, μετά να κάνει επανάληψη του πρώτου κ.ο.κ.

☞ Θα πρέπει απαραίτητα να προσέξουμε το παιδί να μην αποσπαστεί με άλλα πράγματα την ώρα που μελετά. Συνήθως το υποσυνείδητό του, όπως φυσικά και το δικό μας βρίσκει αναρίθμητα τεχνάσματα για ν' αναβάλει την ώρα της μελέτης. Για παράδειγμα θα τακτοποιεί επί ώρα το γραφείο

του, θα ξύσει τα μολύβια του, θα σκαθίσει για νερό ή τουαλέτα. Απ' την αρχή λοιπόν θα προτρέψουμε το παιδί να κάνει όλα τα παραπάνω ώστε να είναι όλα έτοιμα όταν θ' αρχίσει δουλειά.

☞ Ακόμα θα πρέπει να πούμε πόσο σημαντικό είναι το σωστό

διάβασμα. Αρχικά θα πρέπει να δείξουμε στα παιδιά πως σε μερικά μαθήματα βοηθά να χωρίζουμε αυτό που έχουμε για μελέτη σε κομμάτια. Απομνημονεύουμε ένα-ένα κομμάτι και με την πρώτη επανάληψη συνδέουμε όλα τα κομμάτια μαζί και έτσι έχουμε ολόκληρο το κείμενο. Βέβαια αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει σε μικρά κείμενα.

☞ Σημαντικό κάποιες φορές είναι το σχεδιάσμα και η αντιγραφή. Δηλαδή αν έχουμε να αποτυπώσουμε κάποιο αρχιτεκτονικό ρυθμό, κάποιο χάρτη, κάποια στατιστικά στοιχεία, κάποιο τύπο είναι πολύ χρήσιμο να τα σχεδιάσουμε ή να τα αντιγράψουμε απ' το να

προσπαθήσουμε να τα μάθουμε διαβάζοντάς τα απλά.

☞ Απαραίτητες επίσης στη μελέτη είναι οι υπογραμμίσεις, αλλά με οικονομία. Βοηθούμε τα παιδιά υπογραμμίζοντας τους στην αρχή για να καταλάβουν πως πρέπει να υπογραμμίζουν τα δύσκολα σημεία ή τα σημαντικά.

☞ Εξίσου η σημαντική είναι η αξία της αυτοεξέτασης. Όταν εξετάζουμε τον εαυτό μας είμαστε σίγουροι πως έχουμε μάθει κάτι, σωστά. Αυτό πρέπει να το προτείνουμε στα παιδιά μας. Βέβαια αν θέλουμε κι αν και τα παιδιά μας θέλουν μπορούμε να τα εξετάσουμε κι εμείς. Τέλος θα πρέπει να πούμε πως χρειάζεται κάποια δεκάλεπτη ή περισσότερη, ανάλογα με το παιδί, ξεκούραση στη διάρκεια της μελέτης. Ομως βασικό είναι να μην αφήνουν τα παιδιά μαζόταν ξεκουράζονται το χώρο μελέτης, γιατί αποσπάται η προσοχή τους. Αν φύγουν από κει η τηλεόραση, η κουβέντα για κάποιο θέμα, τα παιχνίδια και χίλια δυο άλλα μπορεί να τα εμποδίσουν να επιστρέψουν αμέσως.

Στην καθημερινή μελέτη των παιδιών αντιμετωπίζουμε και το πρόβλημα της μελέτης της ορθογραφίας. Η βασική μας τακτική είναι να υπαγορεύουμε στο παιδί την ορθογραφία στο σπίτι. Κάθε φορά που το παιδί κάνει λάθος, σταματάμε την υπαγόρευση και του επισημαίνουμε το λάθος. Αφού κατάλαβε που και γιατί έκανε λάθος, συνεχίζουμε την υπαγόρευση. Στο τέλος υπαγορεύουμε και δεύτερη και τρίτη φορά την ορθογραφία ώπου να δούμε πως το παιδί την έγραψε σωστά.

M.M.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ;

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΥΡΣΟΣ ΦΩΤΙΖΕΙ, ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Του καθηγητή Γιάννη Ιωαννίδη - Φαληριώτη

Αυτή την «απόπειρα μελέτης» για την επικαιρότητα, και την πρακτική χρησιμότητα της Ελληνικής κληρονομιάς, την γράφω απλώς σαν ένας Ευρωπαίος, (φιλόλογος), που έτυχε να είναι Έλληνας. Είμαι βέβαιος ότι τα ίδια θα ένοιωθα, και τα ίδια θα έγραφα, αν ήμουν υπήκοος οποιας άλλης χώρας της Ευρώπης, ή του άλλου Κόσμου, που οι ρίζες της είναι Ευρωπαϊκές.

Θέλω, λοιπόν, να επισημάνω ότι στα τελευταία 20-30 χρόνια παρατηρείται μια έξαρση του ενδιαφέροντος για τη γνώριμία, τη μελέτη, τη σπουδή και την Εκλαίκευση του (αρχαίου) Ελληνικού Κόσμου. Βέβαια, θα ήταν σωστό να θυμηθούμε, ότι η γοητεία του Ελληνικού Πολιτισμού, που κέντρο του είναι η Λατρεία της Αλήθειας, της Ομορφιάς, της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας, δεν έπαψε ποτέ από τη στιγμή που «οι Ρωμαίοι κατακτητές κατακτήθηκαν από τους κατακτημένους Έλληνες». Όλοι οι «εθνικοί» πολιτισμοί που διαμορφώθηκαν στην Δυτική, (αλλά και στην Ανατολική αργότερα), Ευρώπη είναι έντονα «Ελληνικοί» (1) μολονότι στα Ελληνικά «σπέρματα πολιτισμού» (1) συγχωνεύθηκαν εν μέρει αρκετά στοιχεία του Ρωμαϊκού τρόπου σκέψης και ζωής, ιδίως σε ό,τι αφορά τις τέχνες που υπηρετούν την υλική ζωή. (Γεωργία, οικοδομική κ.τ.λ.).

Και φυσικά δεν μας διαφεύγει ότι όλα τα προοδευτικά κινήματα, από την Αναγέννηση έως το Διαφωτισμό, τους Εγκυκλοπαιδιστές, τη Γαλλική Επανάσταση, αντλούσαν δύναμη, φως, ιδέες, από την αστείρευτη πηγή του Ελληνικού Θησαυρού. Ωστόσο σήμερα μας ενδιαφέρει να εξασκηθούμε, όσο μας είναι δυνατό, από πού ξεκινάει, σε τι στοχεύει, και σε τι καλό μπορεί να οδηγήσει αυτή η επιστροφή στους Αρχαίους. Εν πρώτοις ας προσέξουμε κάποιες σημαντικές περιπτώσεις και εκδηλώσεις, που το χαρακτηριστικό τους δεν είναι μια ρομαντική περιπλάνηση, (ή περιήγηση), στον παράδεισο της Ελληνικής δημιουργίας, «θεωρίας ένεκεν» ή για μια ψυχική ξεκούραση ή αναψυχή. Στόχος τους είναι να διασώσουν τα αθάνατα κείμενα της Ελληνικής γραμματείας, να γίνουν εύκολα προσιτά στο μεγάλο κοινό, και τελικά να γίνουν πνευματική τροφή (Κουλτούρα, ή καλύτερα ΠΑΙΔΕΙΑ, με την έννοια που έδιναν στη λέξη αυτή οι Αρχαίοι). Αυτό επιδιώκεται με το πρόγραμμα ΙΒΥΚΟΣ, που με τόση θερμότητα και ενθουσιασμό αγωνίζονται τόσο επιστήμονες να το ολοκληρώσουν, και, φυσικά, θα ολοκληρωθεί. (Σε μια δισκέτα ηλεκτρονικού υπολογιστή έχουν «αποθηκευθεί» όλα τα έργα της Ελληνικής γραμματείας από τον Όμηρο έως το 600 μ.Χ.!).

Στην Ισπανία, (στην πόλη Μέριδα της εξτρεμαδούρας), διοργανώνεται κάθε χρόνο ένα FESTIVAL GRECOLATINO, όπου οι σημαντικότεροι Ισπανοί σκηνοθέτες εμφανίζουν κατά κανόνα Ελληνική τραγωδία ή κωμωδία ή —σπανιότατα— ρωμαϊκή κωμωδία. Πέρσι παρουσίασε την Ιφιγένεια εν Ταύροις ο Κ. Τσιάνος με το ΔΗΠΕΘΕ της Λάρισας και προκάλεσε εξαιρετική εντύπωση και ενθουσιώδη σχόλια. (2)

Στην Ιταλία υπάρχει, (από το 1913), «Εθνικό Ινστιτούτο Αρχαίου δράματος» και κάθε δύο χρόνια οργανώνει, στις Συρακούσες, «Διεθνές συνέδριο μελετών του Αρχαίου Δράματος», με παραστάσεις τραγωδιών. Το Μάιο - Ιούνιο του 1992 θα παρουσιαστούν ο «Οιδίποδας τύραννος» του Σοφοκλή και η «Άλκηστη του Ευριπίδη». (3)

Στη Γαλλία, από τα 1980 περίπου, ένας νέος καθηγητής, στο Αρχαίο - Ελληνικό τμήμα του Παν(μ)ίου του ΑΙΧ - EN - PROUENSE, ο φιλόλογος VERNHES δημιούργησε μια κίνηση με τον τίτλο «CON-NAISSANCE HELLENIQUE» που με ένα εγχειρίδιο της αρχαίας Ελληνικής και με δωρεάν μαθήματα με αλληλογραφία, (τις ασκήσεις διορθώνουν ανιδιοτελώς εθελοντές καθηγητές και συνταξιούχοι φιλόλογοι) ξεσηκώνει ενθουσιώδεις «μαθητές» όλων των ηλικιών, (αγρότες, αεροσυνοδούς, φοιτητές, κ.ά.), και ταυτόχρονα εκδίδει το περιοδικό ΛΥΧΝΟΣ, όπου παρουσιάζεται ο Ελληνισμός από τον Οδυσσέα έως το Ζορμπά! (4)

Στα 1990 η «Εταιρεία Νεοελληνικών Σπουδών» στην —τότε— Ομοσπονδιακή Γερμανία, ζητεί από την Κυβέρνηση να αναβαθμίσει τις σπουδές αυτές, επειδή υπάρχει έντονο ενδιαφέρον από τους γερμανούς, (και ξένους), σπουδαστές.

Όλα τα παραπάνω φαινόμενα, αποκαλύπτουν ότι υπάρχει μια ανυπόμονη λαχτάρα εισόδου, μύησης, γνώσης, του Ελληνικού Κόσμου. Και έχει πελώρια σημασία αυτή η αλλαγή στοχασμού και συναισθημάτων, επειδή γίνεται ύστερα από το φοβερό σεισμό που γκρέμισε, (προσωρινά μάλλον) μέσα στην ψυχή των μεταπολεμικών ανθρώπων, αξίες, πεποιθήσεις, ιδανικά, που όλα μαζί είχαν διαμορφώσει μια νοοτροπία και έναν τρόπο ζωής, που παρά τα σκιερὰ του σημαία, δεν είχε την ανισθησία, τον αντισανθρωπισμό, τη χυδαιότητα που βασανίζει, κουράζει, αλλοτριώνει, ρομποτοποιεί και απογοητεύει τον σύγχρονο άνθρωπο! Αυτή η απογοήτευση —κατά τη γνώμη μου— είναι μια από τις κύριες αιτίες της στροφής προς τον Ελληνικό Κόσμο, προς τον Ελληνικό Πυρσό, που δεν θα πάψει ποτέ να φέγγει, να οδηγεί, και να δείχνει δρόμους, που οδηγούν σε κάτι καλύτερο, κάτι που μπορεί να είναι μια ΝΕΑ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ. (Όχι, βέβαια, με το περιεχόμενο της Περσασμένης Αναγέννησης, που ήταν σχετικά περιορισμένη στο χώρο των Καλών Τεχνών και της Ποίησης και περιοριζόταν σε μια ELITE πνευματικά (και οικονομικά) ισχυρών. Αλλά μια Αναγέννηση Παιδείας και ηθικοπνευματικών αξιών, η οποία, κοντά στα άλλα, θα λυτρώσει τον άνθρωπο από τη δουλεία του στα ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΟΥ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ και αποβλάκωσης, όπως την περιγράφει ο 'Όργουελ στο «1984».

Μένει τώρα να δούμε πως ερμηνεύουν σύγχρονοι διανοούμενοι —και εν μέρει συντελεστές— το ρεύμα επιστροφής στην Ελλάδα της Σωφροσύνης, της Ομορφιάς, του Μέτρου και της Ελευθερίας.

ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ...

Με την βοήθεια του συντελεστή παντός αγαθού Θεού, είδαμε και φέτος, για άλλη μια φορά, το όνειρο πολλών ετών να γίνεται πραγματικότητα.

Συγκεντρωθήκαμε όλοι μας, κλήρος και λαός, επώνυμοι και ανώνυμοι, όπως άλλοτε, οι μαθητές στο Υπερώο, μέσα στον μικρό και απέριπτα όμορφο ναό της Αγ. Τριάδος, την ημέρα εκείνη ακριβώς που η Εκκλησία τιμά ένα από τα ομότιμα και ομοούσια Πρόσωπα του Τριαδικού Θεού, το Πανάγιο Πνεύμα, με την κάθοδο του οποίου εγκαινιάστηκε και έλαβε πνεύμα ως πνοή ζωής η επίγεια Βασιλεία.

Αυτήν την ημέρα διαλέξαμε για να συγκεντρωθούμε κάθε χρόνο, σαν παλιοί γνώριμοι, όλοι όσοι ζήσαμε και αγαπήσαμε το Μορφοβούνι, γύρω από την σπάνια ομορφιάς φύση, αναμειγνύοντας και αναθερμαίνοντας τους δεσμούς που μας ενώνουν μέσα σ' έναν κόσμο που ολοένα αποξενώνεται.

Η συνάντησή μας και μόνο είναι αιτία γιορτής, και γιορτάζουμε, μ' όλους τους τρόπους που χρόνια τώρα διαφυλάττει η παράδοση στο γνήσιο ελληνικό γλέντι(μουσική, εύγεστα φαγητά, άφθονο κρασί), αλλά πρώτα από όλα αυτά και πάνω από αυτά, προέχει για μας η πνευματική τράπεζα, ο Επουράνιος Άρτος.

Έτσι, στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία που τελέστη χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κλέοπα, είχαμε την ευκαιρία να βιώσουμε με κάθε μας αίσθηση την πνευματική ανάταση που παρέχει το Μυστήριο της Θ. Λειτουργίας, μετέχοντας όλοι της μιας τράπεζας, κοινωνούμε του ενός άρτου και του ενός Ποτηρίου, γινόμαστε όλοι μας ένα σώμα, με μια κεφαλή του Χριστού.

Η μακρόχρονη ιστορία, άλλωστε, του μοναστηριού, μας θυμίζει το πόσο ενωμένος και πόσο δυνατός στάθηκε ο τόπος στις δύσκολες ώρες. Από το 1858 που ιδρύθηκε, η ιερή μονή Αγ. Τριάδος Μορφοβουνίου συνεχώς προσφέρει ηθική και υλική συμπαράσταση σε όσους είχαν την ανάγκη της. Δεν θα παραλείψουμε να αναφέρουμε εξ' άλλου το μεγάλο εκείνο διάστημα που εξ' αιτίας του πυκνού δάσους που περιέκλωνε το μοναστήρι, λειτουργούσε και ως σανατόριο, βοηθώντας δεκάδες ανθρώπους να καταπολεμήσουν την αρρώστιά τους, μέχρι που κήκε από τους Ιταλούς κατά την περίοδο της Ιταλογερμανικής κατοχής.

Γι' αυτό άλλωστε η πολύχρονη προσφορά χωρίς ανταπόδοση το κατέστησε σήμερα ερημωμένο, με μεγάλες φθορές που ίσως τελικά στοιχίσουν την ίδια ύπαρξή του. Η παρουσία όλων μας την Δευτέρα του Αγ. Πνεύματος στο μοναστήρι της Αγ. Τριάδος, μεταξύ των άλλων, διακυρύνει περίτρανα πως σε καμιά περίπτωση δεν προτιθέμεθα να αφήσουμε αυτό το μνημείο στην λήθη και την φθορά του χρόνου και της αδιαφορίας μας, επιθυμία μας είναι να το ξαναδώσουμε να σφύζει από τη ζωή, να του προσφέρουμε με την σειρά μας το ελάχιστο από όσα επί σειρά ετών προσέφερε στον τόπο μας και στις οικογένειες μας, θέλουμε να το καταστήσουμε πνευματικό κέντρο του ελληνικού Ορθόδοξου πολιτισμού.

Στην προσπάθειά μας αυτή, πρέπει να αναφέρουμε την ιδιαίτερη φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου προς την Αρχαιολογική Υπηρεσία με σκοπό την συντήρηση του μνημείου, επί πλέον και ο

Σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών συντρέχει στον αγώνα μας, με μοναδική εξαίρεση που σαν σκοτεινό σύννεφο σκίασε την φωτεινή μας πανήγυρη, η διοργάνωση εκδρομής του Συλλόγου στην Πάρνηθα (!) αν και ήταν γνωστό ότι θα γινόταν το πρώτο αντάμωμα των Μορφοβουνιωτών στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος.

Ωστόσο, πιστεύουμε πως γρήγορα οι όσες δυσκολίες εμφανίστηκαν θα ξεπεραστούν και μελλοντικά εμπόδια θα υπερπηδηθούν χάρη στον θερμό ζήλο και την μεγάλη ανταπόκριση στην προσπάθεια μας τόσο των υπευθύνων και αρμοδίων, όσο και του απλού λαού, Αυτή η ελπίδα είναι που μας δίνει την δύναμη να οραματιζόμαστε την επόμενη σύναξή μας με περισσότερη αισιοδοξία, περισσότερο κοντά στο όνειρό μας.

Πρωτοπρεσβύτερος
Βασίλειος Νάνος
Αρχιερατικός Επίτροπος
ΝΕΒΡΟΠΟΛΕΩΣ
Μορφοβουνίου

2η Κατάσταση χρημάτων για την Κεντρική Θέρμανση του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Μορφοβουνίου

181	Λατίνος Ιωάννης	10.000
182	Κούκος Χρυσόστομος	10.000
183	Κλαπανάρας Ιωάννης	10.000
184	Τσαγανού Αγλαία	6.000
185	Ξυνόγαλος Χρήστος	5.000
186	Νάνος Ηλίας	1.000
187	Μπαλτάς Ευριπίδης	3.000
188	Κυριαζή Αφροδίτη	5.000
189	Νάνος Χρήστος	100.000
190	Βασιλούλης Θωμάς	5.000
191	Καλαντζής Θωμάς	5.000
192	Πανταζή Αρετή	10.000
193	Κοντούλης Βασίλειος	10.000
194	Ρεφενές Λεων. Φώτιος	5.000
195	Ρεφενές Λεων. Γιώργιος	5.000
196	Κυρίτσης Θωμάς	1.000
197	Τουλιάς Λεων. Δημήτριος	40.000
198	Σκούφης Ηλ. Αναστάσιος	5.000
199	Βαλταδώρος Ευθύμιος	10.000
200	Διαμαντάκος Παναγιώτης	10.000
201	Γάτος Χρήστος	5.000
202	Νάνος Χρ. Απόστολος	3.000
203	Πολύζος Ηλ. Βασίλειος	5.000
204	Λατίνος Αν. Θωμάς	30.000
205	Λατίνος Αν. Γεώργιος	50.000
206	Μπαλταδώρος Δημήτριος	5.000
207	Κατσακιώρη Ευανθία	5.000
208	Ρόπης Σωκράτης	10.000
209	Πανταζή Χαρίκλεια	5.000
210	Τσιαντούλας Ευάγγελος	15.000
211	Πολύζος Ιωάννης	5.000
212	Γούλας Φώτιος	10.000
213	Χουλιάρης Ευάγγελος	10.000
214	Μπούφλας Ευάγγελος	10.000
215	Ευαγγέλου Ιωάννης	10.000
216	Καφεντζής Ευθύμιος	5.000
217	Καλαντζής Χρηστόπουλος	10.000
218	Κατσακιώρης Μιλτ. Βασίλειος	10.000

Μέχρι στιγμής αυτά είναι τα ονόματα που ενίσχυσαν για την εγκατάσταση Κεντρικής Θέρμανσης. Το περίσπυμα του προϊόντος τοποθετήθηκε στην αγορά και τοποθέτηση μοκέτας εις τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Μορφοβουνίου

Και πάλι μέσω της Βουνεσιώτικης Φωνής, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συγχωριανούς που βοήθησαν να γίνει αυτό το έργο της θέρμανσης στην Εκκλησία μας. Ο Θεός να χαρίζει σε όλους του χωρια-

MINI ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ

Στις 13 Ιουνίου και στα πλαίσια μας απόφασης του Δ.Σ. του συνδέσμου, ότι κατά καιρούς θα συναντιώμαστε στις διάφορες ταβέρνες, και στα διάφορα στέκια των βουνεσιωτών, για φαγοπότη και διασκέδαση, πραγματοποιήθηκε συνάντηση στη Βάρη, και στην ταβέρνα (ψησταριάς του συγχωριανού μας κ. Γιώργου Λατίνου.

Η συμμετοχή των βουνεσιωτών υπήρξε αρκετά οικονομική περίπου 40-50 άτομα. Το Δ.Σ. ευχαριστεί όλους τους βουνεσιώτες, καταστηματαρχες αυτού του είδους για την άψογη περιποίησή τους και τους εκλεκτούς μεζέδες που μας πρόσφεραν και τους εύχεται καλές δουλειές και καλή συνέχεια.

Βέβαια ο κύκλος των συναντήσεων αυτών δεν κλείνει εδώ έπεται συνέχεια. Το Δ.Σ. του συνδέσμου θα πραγματοποιήσει και άλλες συναντήσεις, γιατί έχει σκοπό να τις καθιερώσει, και γιατί πιστεύει ότι συν των άλλων εκδηλώσεων φέρνει πιο συχνά τα μέλη σε επαφή μεταξύ των, για συνεχή ενδιαφέρον προς τον σύλλογο και τους συγχωριανούς του.

Τις ημερομηνίες των συναντήσεων αυτών τις καθορίζει με απόφαση το Δ.Σ. και αυτές ανακοινώνονται και στην εφημερίδα μας Β.Φ. καθώς και στα σημεία που συχνάζουν αρκετοί βουνεσιώτες.

Περιμένουμε λοιπόν όλους τους συγχωριανούς μας στην επόμενη συνάντησή μας.

Τσιτσιπας Θωμάς

ΣΤΑΘΕΙΤΕ ΟΛΟΙ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ - ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ

Όλοι μας
έχουμε
υποχρέωση να
προστατεύουμε
το περιβάλλον.

ΓΙΝΕ ΚΙ ΕΣΥ
ΔΩΡΗΤΗΣ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΟΥ 14 112 57
ΑΘΗΝΑ

τηλ. 8815444 8819145

ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΟΜΜΕΧ

νούς Υγεία και Προκοπή.

Δια το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο
Βασίλειος Σπ. Νάνος
Πρωτοπρεσβύτερος Αρχιερατικός
Επίτροπος Νεβροπόλεως